

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Historia instrumentów muzycznych
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	The history of musical instruments
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Maria Szymanowicz, prof. KUL
---	--------------------------------------

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład	30	III	2

Wymagania wstępne	Znajomość podstaw zasad muzyki i akustyki muzycznej.
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Poznanie historii i założeń brzmieniowych różnych instrumentów muzycznych, które są głównym elementem kultury muzycznej, począwszy od najstarszych dziejów ludzkości poprzez kolejne epoki historyczne. Zapoznanie studenta z systematyką instrumentów muzycznych, rozróżniającą poszczególne instrumenty pod względem sposobu wytwarzania dźwięku i elementów budowy. Poznanie najważniejszych punktów wpływających na barwę dźwięku w danym instrumencie, systemów strojenia (dawnych i współczesnych), skali brzmienia i sposobie wykorzystania w orkiestrze symfonicznej lub innych zespołach muzycznych. Znajomość specyfiki danego instrumentu ułatwia studentowi odbiór i racjonalną ocenę lub analizę wszelkich wydarzeń muzycznych, koncertów, kompozycji, a także nauki gry na instrumentach. Zapoznanie studentów z problematyką i wynikami prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce badań z obszaru historii instrumentów i muzyki instrumentalnej.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student prezentuje uporządkowaną wiedzę z zakresu historii instrumentów muzycznych, ich budowy, części składowych, rozwoju dziejowego, głównych budowniczych, odpowiedniej klasyfikacji i systematyzacji oraz zastosowania w zespołach muzycznych. Student charakteryzuje różne aspekty kultury muzycznej związanej z powstawaniem i zastosowaniem poszczególnych instrumentów muzycznych. Student prezentuje wiedzę o wpływie instrumentów muzycznych na życie kulturalne różnych epok, z uwzględnieniem zróżnicowania etnicznego i kulturowego. Student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy odnoszącej się do historii i budowy instrumentów, a także ma świadomość systematycznego poszerzania swojej wiedzy. Student uznaje znaczenie tradycji muzycznej związanej z budownictwem instrumentów i ich znaczenie dla kształtowania się kultury.	K_W03

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Przedmiot obejmuje następujące treści programowe: źródła do poznania historii instrumentów, literatura instrumentologiczna; główne części składowe instrumentów i ich klasyfikacja z podziałem na: chordofony, aerofony, idiofony, membranofony oraz instrumenty elektroniczne; historia powstania i rozwoju ważniejszych instrumentów, z uwzględnieniem ich czołowych budowniczych (także w Polsce); charakterystyka brzmienia danego instrumentu i zastosowanie w zespołach muzycznych; różnorodność i znaczenie instrumentarium ludowego.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny, i metoda metaplanu	Egzamin ustny	Protokół
	Wykład konwencjonalny		

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem niezbędnym do uzyskania oceny pozytywnej jest frekwencja na zajęciach mieszcząca się w limitach zapisanych w Regulaminie studiów KUL, regularne przygotowywanie się do zajęć, aktywny w nich udział (w zakresie przewidzianym formą zajęć) oraz realizowanie we wskazanych terminach i zgodnie z otrzymanymi zaleceniami zadań wyznaczonych przez prowadzącego (np. prace cząstkowe, referaty, eseje, prezentacje, analizy, itp.). Formę końcowego kolokwium (z odniesieniem do określonych efektów uczenia się) wskazano w punkcie V niniejszej karty (metody weryfikacji). Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny uzyskanej na końcowym kolokwium i wszystkich ocen cząstkowych uzyskanych przez studenta na zajęciach na przestrzeni danego semestru.

Ocena bardzo dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu bardzo dobrym.
Ocena dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dobrym.
Ocena dostateczna	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dostatecznym.
Ocena niedostateczna	Niezrealizowanie założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

Uczelnia zapewnia dostęp do następujących pomocy naukowych: wydruki materiałów niezbędnych do realizacji zajęć dydaktycznych, dostęp do biblioteki, fonoteki i wybranych internetowych platform naukowych z literaturą naukową, bezpłatny dostęp do Internetu na terenie kampusu (zgodnie z obowiązującymi na Uczelni procedurami), dostęp do sprzętu audio (odtwarzacz płyt CD – w wybranych salach).

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
C. Sachs, <i>The History of Musical Instruments</i> , Nowy York 1940 (lub polskie wydanie PWM 1989). <i>Encyklopedia instrumentów muzycznych świata</i> , The Diagram Group, London 1976, (polski przekład K. Jachimczak i R. Wojnakowski, Warszawa 1996). Wł. Kamiński, <i>Instrumenty muzyczne na ziemiach polskich</i> , PWM 1970. K. Sikorski, <i>Instrumentoznawstwo</i> , PWM 1975. M. Drobner, <i>Instrumentoznawstwo i akustyka</i> , PWN 2013 (wyd. 7). J. Chwałek, <i>Budowa organów</i> , Warszawa 1971, cz. I i II. Z. Szulc, <i>Słownik lutników polskich</i> , Poznań 1953, s. 28-32. B. Vogel, <i>Fortepian polski. Budownictwo fortepianów na ziemiach polskich od poł. XVIII w. do II wojny światowej</i> , Warszawa 1995.
Literatura uzupełniająca
B. Vogel, <i>Ważniejsze ośrodki lutnicze w dawnej Europie Środkowej</i> , w: <i>V Międzynarodowe Sympozjum Lutnicze. Twórczość klasyków lutnictwa a współczesna sztuka lutnicza</i> , Poznań 2006. <i>Polska szkoła lutnicza. Instrumenty Grobliczów i Dankwartów</i> , red. P. Frankowski, cz. 1, Poznań 2016. J. Gołos, <i>Polskie organy i muzyka organowa</i> , PAX 1972. B. Szydłowska-Cegłowa, <i>Staropolskie nazewnictwo instrumentów muzycznych</i> , Wrocław 1977.